

OZVENA ZAPADU
(ECHO OF THE WEST)

ZABAVNY TYDENIK
PUBLISHED WEEKLY

Vychází každou středu. Published Wednesday

Vydavatelé: Publishers
OVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.

Placená in. rok \$1.50 Subscription \$1.50

Adresa redakce:
OVARKA BROS., CLARKSON, NEB.

Hlasy našich žen.

VERDIGREE, NEBRASKA

Ctění redakce a milené přispěvatelky do ženské stati. Jak dávno jsem již nepsala neb ta chrípka mě letos jak se patří vytrástala. No, jest to již lepší a doufám, že brzy bude zase úplně dobře. Měla jsem zde naší vnučku, která jest odbornou ošetřovatelkou v Omaze. Byla zde po dva týdny aby mne trochu ošetřila a při tom bylo mi veseleji, neb jsem nemohla vycházet a to jest člověku velice smutné. Též ona potřebovala odpočinku, ježto jest stále zaměstnána a jest ještě dosti mladou. Včera dostala telefon z Omahy, když byla na cestě k nádraží, neb chtěla právě odejít; její starší pacient si jí volal zpět a tak stále jest v práci. Jak vidím ve Vašem et. listě, dojíždí tam k Vám též Dr. Warta z Omahy. Vaše si jej neb jest to znamenitý oční lékař, můžete se na něj s úplnou důvěrou obrátit s Vaší nemocí. Tak ráda bych se na Vás a na naše děti jela podívat, ale ještě musím sečkat až mne bude úplně dobře. Již se nám blíží jaro, pak bude jistě lepší počasí a budeme všichni zdravější a čilejší k práci. Poznámé jak milé jsou nám naše přátelé, zvláště když je jeden upoután k domovu jako já jsem byla letošní zimu. Jak milé nám to jest když přijdou přátelé nás navštívití aneb když nám zašlou pár řádek z kterých dýchá pravá láska, soucit a přátelství. Věřte, že to blaží když víme, že máme přátel, přátel upřímné. Važme si přátelství; přátelé si získat jest již hodně, ale přátelé si udržet a více již jest si získat, jest umění. Máme ještě něco jiného při přátelství; budme upřímní k našim přátelům, hledme jim v pomoci jest-li toho někdy potřebují. Uprímnosti si získáme lásku a důvěru našich přátel, a oni nám budou důvěřovat až poznají naše upřímné a neziskné přátelství. Děkuji všem, kteří mne letos v mé (ať ne těžké) nemoci navštěvovali a tak učinili mi večery kratšími, neb za řeči čas rychleji uteče. Musím se přiznat, že jsme často hráli karty a jak ten čas při nich ubíhá, obdivovala jsem se často že už je 10 hodin, protože vím že přátelství jest každému potřebné. Nevěděla jsem jaké jest to štěstí pro mne že mám syna lékaře, až když jsem byla nemocnou. Zaslal mně léky které mi velice prospěly proti chrípce. Dostala jsme též dopisy od svých přátel a i ty mně byly útěchou. Díky za vše, též já se budu hledět odměnit bude-li mi to možné. Dnes slunce krásně svítí, sníh taje a jaro se blíží a jak jest jaro krásné, vše se začne zelenat. Kvítka budou vzdušati své hlavíčky květu, jež lahodí oku našemu. Jak jest to krásný život, zvláště v mladých letech, s radostí lid těch vzpomínám. V letech mládí co radosti se prožívá a nyní vzpomínky nás blaží když si na to vzpomene. Též pozdních našich let jest nám prožití v lásce a radosti, radujeme se s našimi dětmi a vnuky a jsme šťastní. Vzpomínám jak mi bylo děkováno když náš syn Dr. Káral mnohá vyléčil. Ty sešli se ve mnou a děkovali za jejich pozdravení, jako bych i já jim přišla. Často mne

Měsíc břez hu 1 orii světa důležitou úlohu. Když sh e i nad zimou, život nad smrtí, také ujařmené lidstvo pře ouží se ku poznání svého stavu a povstáním domáhá se osvobození. Z novější historie uvádíme pouze, že to bylo v březnu roku 1848, kdy v Německu a Rakousku lid se bouřil proti absolutistickým vládám a že bylo to v březnu r. 1871, kdy v Paříži zařizena byla komuna. Nyní březem roku 1917 přinesl tu největší a nejradostnější — poněvadž nejmeně krvavou a přece nejvíce pronikavou — revoluci ruskou.

to blažilo když jsme bydleli v Omaze, jest tomu asi 13 roků zpět, syn jednou přišel a řekl: "maminko dojděte do špitálu, jest tam jedna paní po těžké operaci a není schopna mluvit než česky, ona se velice potěší bude-li moci si s Vámi promluvit." Byla v nemocnici St. Josefa, sestra mne dovedla do světnice kde ona paní byla. Právě seděla když jsem přišla. Byla z jižní Dakoty, ale jméno její si nepamatuji. Nikdy mne neviděla a jí také ne. Když jsem přišla, pozdravila jsem jí a řekla jsem že jsem matkou Dr. Kárala. Nikdy mi to nevyzní z paměti, ona po slově kdo jsem, chytila se mne a ač nebyla ještě dostatečně silnou, s pláčem děkovala mi jako kdybych já k jejímu uzdravení byla jsem přispěla. Musím se přiznat, že jsem plakaly obě, ona radostí že jest v blízkosti svého dítěte, kterých měla devět, a svému manžel, který byl s ní v Omaze po čas její nemoci, a já měla radost že to byl můj syn, který jí v její těžké nemoci svou vědou přispěl. Nemýšlela se, byla to pí. Bláhová, ale jistě nevím, žijeme v našich dítkách k stáří, tak se aspoň já cítím. Doufám, že náš syn Dr. Káral, si tam u Vás důvěru již získal a až bude mří vše jak by si to přál mří u pravenu, bude Vám moci ještě lepe ve všech nemocích ulehčit a pomoci. Přejí všem mým přátelům a et. čtenářům vše dobré. Paní předsedkyně přejí hodně upřímnost se psáním a našim milým dítkám vše co si přeji. Č. N. S. pro českou věc mnoho zdaru. Blaží mně to nyní jak vše úspěšně pokračujete, přejí zdar dobré věci. Anna Káralová.

STURGEON BAY, WIS.

Ctění redakce a milé čtenářstvo t. l. Dvěře jsou otevřeny tak přichází zrovna dovnit. Napřed si s Vámi podám pravici, a si s Vámi pohovořím. Zdá se si napsati pár řádků z tohoto studeného Wisconsinu. Máme zde asi na 5 nebo 6 stop sněhu, večera celý den pršelo, do rána to pěkně umrzlo a nyní jak vyjdeme ze dveří tak můžeme se sklouzat. Pan Štěr měl velice pěkný dopis o tanci. Všecko je pravda. Já velmi ráda tanečnu, ale jak tady to jeden čas tancevali tak se s toho druhému dělalo špatně. Maminka to jednou viděla a povídala, že už to více nechce vidět. Též povídala, že to vypadá jako když si jeden druhému slape na kuří oka. Čechách když muzikanti spustily tak jen každému slo do skoku, ale tady, že myslela že k podlaze přimrzne. Já v Čechách nie o tanci nevím, neboť tam školní děti nesmějí ani okolo sálu po silnici jít, poněvadž tam při ní učitelové byli víc na silnici než v sále a přistihi-li by tam někoho ze školních dětí, hned napsali trojku neb čtyřku z mravu a ten kdo se nechtěl nechat zahanbit tak raději zůstal doma. Tady v našem sále je již netanečují ono pitomé "tango" jenom samé "two-step" a neb válčík. Já ráda tanečnu "two step"; při něm v sále k podlaze nepřimrznu. Ale nyní máme ten púst, tak musíme zůstat doma pár dní než se sál zase otevře. Pro-

to raději ani nezpívám a tak Vám novím tuto báseň, kterou jsme se učili v Čechách ve škole. Báseň ta jest o Karlu IV., známý všem Čechům pode jménem "Otec Vlasti".
Tajemná Hrana.
V podzimní večer údolí se kloní, a ticho, vichřice se honí, a s vichřicí jako by sázku měl, ku Karlštejnu jezdec uháněl.
II.
Tam hloučno dnes je v jizbě zvonikové,
tam venku mráz, tam jaro skvělá nově,
tam mladá chasa slaví veselí, až smích a žerty noci hlaholí.
III.
Tu starý zvoník vkročil do světnice,
už šprýmů hlučných neslyšeti vie, jak k oteí ilmed všecko hrne se, zda dítkám nového eos nese.
IV.
I sedl zvoník do lenošky svojí, a cháska mlčky kolem něho stojí, vždýf dnes tak smutně kolem sebe zří avšak již taktó k chase hovoří.
V.
Ba smutné zprávy došly této noci, že král náš jest stížen těžkou nemocí.
VI.
Její zinnice již dlouhou moří dobu, kěz lékař ukrotil by její zlobu, ó kěz by Bůh svou pomoc z nebe dal,
by uzdravil se dobrý Karel král.
VII.
bytlé on Čechům dobrým králem děti,
vždy slávu Čechů svých měl na paměti,
a lid svůj jak své dítky miloval, náš dobrý Pán, náš dobrý Karel král,
a zbožný, v kapli svatě Kateřiny, co rok své lidské oplakával viny, a s Bohem ve všem radu bral, ten dobrý Pán, ten dobrý Karel král.
VIII.
Co to? Slyšíte? Klíč přecnapolíci, a věž je zavřená; musím tam na zvonici.
Dejte svíce!
Ve světnici ticho, poslouchají chvíli,
jak zvoněk střibrozvuký lká a kvílí,
a za ním zvony v jednom hlalolení.
IX.
Již ho není! Již ho není! Slyšíte, jaký truchlivý to tón? vždýf znáte svato-Kateřinský zvon, dejte svíce, musím tam na zvonici.
X.
A zvoník spěchá, sluchu nevěří, až bezduch stane vše u dveři, však dvěře zavřeny; naslouchá chvíli jak zvoněk střibrozvuký lká a kvílí,
a za ním zvony v jednom hlalolení Karla není, Karla není.
XI.
Tu zvoník rychle otvírá věži, a rychle vzhůru na zvonici běží, však zarazil ho nový divů div, jakého dosud nežel jaktěživ, ráz na ráz ve zvon železného srdce bje,
ze zvonu hlučí truchlá melodie, však živé duše nikde viděti, již vyzvání mrtvému kužetí.
XII.
Poklekl zvoník, naslouchá chvíli, jak zvoněk střibrozvuký lká a kvílí,
a za ním zvony v jednom hlalolení.
XIII.
Již ho není! Již ho není!
A dne druhého v polední hodinu, pádil jezdec z Prahy ku Karlštejnu,
v nádvoří stánil, zprávu dal, a všechen lid kolem zaplakal.
XIV.
Vždyť slyšel že český národ večera krále i otec ztratil za večera, že ss s Čechy navždy rozšelmal, ten dobrý Otec, slavný Karel král.
Zde naši milé předsedkyně věnují malou vzpomínku do památníku:
Ač dárek to malý,
buť Vám přece drahý,
vždy vzpomenejte, že z lásky jest darovaný. Anna L.
Tak pane sazečtí mějte s tím již útrpnost, nevím jest-li to přechete, neb mám špatné pero a děti taky mi zatrhují a mýlí mně. Já Vám zase na delší čas dám pokoj. Tak jen milé čtenářky a čtenáři hodně dopisujte. Zdravím Vás všechny a zůstávám Vaše spulusestra Anna Lutovská.

— Tím nejsilnějším mužem ve světě jest ten, kdo stojí sám.— Ibsen.
— Chybou jest domnívatí se, že mužové daleko převyšují ženy rozumností, za to pravda jest řekneme-li, že ženy obydějně mají více ducha nežli muži, více vkuřny, taktu a důvtipu. — A. Dabay.

BURLINGTON, COLORADO
Ctění redakce! — Zasilám pokračování mého dopisu.
Paní Piersová vypraví: Přijeli jsme do Colorado z Missouri a usadili se na vládní pozemek. Přijelo nás několik a usadili jsme se asi pět mil od sebe. Bylo to dosti krusné. Já jsem byla ještě mladá, čítají šestnácti roků, ale měli jsme důvěru v Boha, že všude vládně. Vládních pozemků tu bylo dosti, tak že jsme mohli koupiti jednu čtvrt za 100 dollarů, a pak prodati jí za 500 dollarů, ale myslili jsme, že to je stejné asi všude. Chopili jsme se tedy přestovování dobytka a koní a dosti dobře se nám vedlo až na to že nás zde bylo příliš malý počet, za to ale měli jsme se na vzájem vřelými v lásce, což lidé nyní nedělají. Rok 1893 byl pro nás zlý, ježto neměli jsme téměř žádné úrodu a tak byli jsme nuceni krmivo kupovati a v úkolí nebylo ani ku kospí. Jednoho dne rozhodli se mužové naši něčoho nakoupiti proto vydali se na cestu do státu Kansas a my ženy zůstali jsme doma samy. Indiánu jsme se nebály za to ale kajutů a vlků kterých zde byla sponsta. Musely jsme před nimi chránit tu naši trochu slepic a také i prasata a telata. My žádný jiný potah jsme neměli než jediné toho se kterým mužské byli odejeli, tak jsme musely zůstat každá na našem místě a chránit svůj domov. Ted' se ženy bojí zůstat doma samy i když mají potahy ku své službě a taktéž i telefon. Ale my ubohé byly jsme pět mil od sebe vzdáleni, nie nás neobvesovalo jen noční vír a kajuti, ale vše jsme šťastně přežily. Paní Piersová již zemřela, ale musím se o ni zmínit šřej. My Češi jsme vždycky odsuzovali Američány, ale tato paní byla jednou z tisíců která skutečně byla vzorem ženy. Nikdy lepší ženu jsem neviděla, byla to moje nejblíží sousedka a ať se v mladém věku provdala, předece všemhu práci ať to byla práce na poli neb neb ruční práce v domě, vše dovedla velmi krásně vyrobiti, i ženám vlasové práce dělávala a ještě měla času by posloužila všem sousedům v době onemocnění. I jejího syna často posílala k nemocným; říkávala, běž synu a pobud u nemocného toho přes noc, vždyť jsme všichni jako jedna rodina. Při tom byla vždycky ku každému velmi úslušnou když někam jela aneb zšla. Vždy byla čistá a vkusně oblečena, tak že by si někdo byl myslil, že nie nevělá, neb také vždycky měla na rukou rukavičky a přes obličej závoj a tak se při tom nesla že vyhlížela jako by nie jiného nedělala jen se strojila. Promiňte, že jsem se o ní tak rozpáala, taková žena toho zasluhuje by našla místa v každém srdci, neb to byla žena nealfázaná, byla to moje nejlepší přítelkyně. Budíž jí země lehká. — Pan Mau jest též starý osadník zdejší a nyní jest obchodníkem ve městě. Jednoukrát byli jsme u něho v obchodě a tu někteří muži si stěžovali co jest jim zkuseti. Pan Mau řekl, vy toho víte nejvíce, měli jste zde být kdy já jsem sem přijel. Měl jsem všeho všudy jíměni jediný dollar se žádnou vyhlídkou na druhý. Vzal jsem tedy pytel a šel jsem sbírat búvolí rohy. Ve městě byl hotel a bylo nás tam hezkých pár lidí, ženských i mužských v letech mladých a prostředních. Stalo se, že jsme neměli vodu na vaření kávy a jímého. Několik nás se tedy sebralo, že pojedem pro vodu. Kde jsme viděli, že mají studni s větrákem všude jsme se sháněli po vodě. Pořádilo se nám sehnati sud, ale ten byl od karazimu; myslili jsme že ho vypláchneme tam kde bude voda a zároveň že je vyvinejeme, ale chyba, u jedné studně kde byla voda, stalo lidi jako procesí, čekali všichni na vodu. Pravili, že ten den vítr prý již fonkat nebude a jen občas trochu zafoukal, ale to nebylo nie. Ale co dělat jim něho neb poblíž žádná jiná studně nebyla a tato byla vzdálena našeho města ponce asi 20 mil. Všichni co nás tam bylo měli jsme

Pěkný pozemek na prodej.

Mám na prodej 20 tisíc akrů pozemků v nejúrodnější části Montány kde úroda ještě neselhala za minulých 10 let. Od 2 do 8 mil od železnice s dostatkem pramenité vody a potoků, od 80 do 5 tisíce akrů v jednom kusu. Kde se pěstuje pěstuje všechno obilí, vojtekška, timota a jetel, z cenu velice mírnou. Poskytneme lehke podmínky všem kupujícími, kteří se chtějí státí samostatními. Odalší podrobnostia popis pozemku. Pište na

Frank Smrž. Hingham, Mont.

Longin Folda, předseda J. M. Mundil, místo předseda

Clarkson State Bank

(Založen před 25 roky.)
CLARKSON, NEBRASKA

Bankovní obchod by vyhověl našemu okolí a všechny jiné práce se konají dle zkušenosti a opatrnosti. Penize vždy u nás k dostání a naše vklady jsou zaručené.

EMIL FOLDA, kasír
F. Jelínek a Jos. Mundil, výp. kasírové.

FARMERS STATE BANKA

Kapitál a přebytek \$30,000.00
CLARKSON, - NEBRASKA

Jest připravena vám vyhověti ve všem co spadá do bankovního oboru.

John D. Wolf, předseda Adolf Dudek, kasír
John Soušek, místo-před. E. E. Dudek, výp kasír.

Důležitá otázka při kupování rozmetače mrvy, leží před vámi

Nežli při kupování rozmetača dáte přednost jednomu před ostatními, musíte mítí pro to důvody. Tisíce farmářů, užívajících John Deere rozmetača, koupili je s očima otevřenými. Tady podáváme několik důvodů, proč tak vybrali.

Předně reputace John Deere společnosti zaručuje nejlepší materiál, expertní konstrukci, důkladnou inspekci a nekončnou službu.

Za druhé, zkoumání John Deere rozmetača ukazuje několik předností, jež zavedeny následkem nejpřísnějších zkoušek v poli konaných. Celý rám veskrz a kola jsou ocelová. Korby dobře umístěné a snadno se dají odstranit. Zadní náprava u rozmanitých druhů je hodně pod nákladem poskytuje lehkost.

John Deere rozmetača jsou pevná, příhodná a korektně stavěná pro různé potřeby a práci, jakou mají vydrzet. Jsou všecna tvaru a velikostí vysoká i nízká, zástěry nekonečné i zratné, atd. Vyberte si nejlepší rozmetačlo pro svoji farmu a opravy s můžete objednat kdykoliv potřeba káže.

WOLF a VITEK,

Clarkson, :: :: :: Nebraska.

Wallis Cub Junior Traktor

Nejmocnější z menších traktorů. Více síly-méně váhy!

Zde jest nejuvější výrobek Wallis Tractor Co., kterážto továrna udělala značnů úspěch s jím Wallis Cub traktorem, který jest znám po celě zemi jako nejmocnější traktor z prostřední velikosti. Tento Cub Junior jest zhotoven na stejném základě a ze stejného materiálu jako onen veliký traktor.

Wallis Cub Junior má mnoho výhod které nejsou k nalezení u žádného jiného traktoru této velikosti. Jest jednoduchý a při tom jest důkladně zhotoven, což Vám dokáže, že tento malý stroj předříží všechno hrubě zacházení při práci.

Zdali se zajímáte o traktor této velikosti—příjďte k nám o my vám počáme další podrobnosti o výhodách u Cub Junior.

FAJMAN MOTOR CO., CLARKSON, NEB